

ارتباط دختر و پسر و شرایط آن

یکی از نیازهای اساسی زندگی انسان، تعامل و ارتباط با دیگران است. تمام انسان ها به دنبال یافتن کسانی هستند که با آن ها احساس خوش بختی کنند و از زندگی با آن ها لذت ببرند و در کنارشان منفعت بیشتری کسب کنند. در بین ارتباطات انسانی، نیاز به ارتباط با جنس مخالف هم در مقطعی از زندگی انسان مطرح می شود و این زمانی است که پسر و دختر تصمیم می گیرند تا همسر آینده را انتخاب کنند و در این ارتباط مقطعی که لازمه شناخت از همدیگر است، اصولی مطرح هستند.

باید توجه داشت که نیروی پیوندجویی دو جنس مخالف، دل دادگی های پسرانه و دلبری های دخترانه و دل بستگی های طرفین، در قشر جوان وجود دارد. البته این ارتباط ها و علاقه ها منشأ تشکیل خانواده و بقای نسل و ادامه حیات می گردند، ولی باید در چارچوب اصولی اخلاقی و شرعی باشند.

تعریف: «دوستی دختر و پسر»

بر اساس قواعد کلی حاکم بر ارتباط میان فردی، نمی توان هر ارتباطی را «دوستی دختر و پسر» نامید، بلکه می توان گفت: «دوستی دختر و پسر» یعنی: ارتباطی که بین دو جنس مخالف وجود دارد و در این ارتباط، محبت، صمیمیت، عشق و علاقه ی قلبی ویژه وجود دارد و از این رو، ارتباط دو کودک یا ارتباط تحصیلی یا ارتباط معلم با شاگرد و مانند آن، که برای اهداف خاصی است، نمی تواند از مقوله دوستی دختر و پسر باشد.

مهمترین عامل در رفتار درست یا نادرست در برخورد دو جنس، خانواده است. خانواده نقش تعیین کننده در این زمینه دارد. پدر و مادر از بدو تولد فرزندشان باید در اندیشه شکل دهی رفتار اجتماعی او باشند. باید در این فکر باشند که نوزاد امروزشان، بسرعت رشد خواهد کرد و به عنوان کودک و نوجوان و جوان و سرانجام بزرگسال، وارد اجتماع خواهد شد. باید از همان ابتدا در اندیشه فردای او باشیم و او را برای زمان خود آماده کنیم. مسامحه در این زمینه و تکرار این باور که کودک خود بزرگ می شود و خود بسیاری از مسائل زندگی را خواهد آموخت، مشکلاتی برای خانواده و جامعه ایجاد خواهد کرد که جبران آنها به سادگی امکان پذیر نیست.

عدم آموزش حدود شرعی در مورد محرم و نامحرم در خانواده عامل دیگر در ایجاد اختلال در روابط بین دو جنس در جامعه ما _ می تواند ناشی از فقدان آموزش صحیح در مورد محرم و نامحرم باشد. خانواده ها معمولاً در این زمینه برنامه منظمی ندارند. بسیاری از خانواده ها اختلاط بین بعضی اعضای فامیل را که با یکدیگر نامحرم هستند، مجاز می دانند. روابط صمیمانه بین دخترعمو و پسرعمو، دخترعمه و پسرزائی و بالعکس و حتی وجود روابط صمیمانه، در مورد افراد دورتر در فامیل، و

نیز مراعات نکردن حجاب در مقابل چنین افرادی نشانگر این است که حدود شرعی مناسب، نه تنها به فرزندان آموزش داده نمی شود، بلکه برخی از پدران و مادران نیز در مراعات آنها سهل انگاری و ساده اندیشی می کنند .

انگیزه های برقراری ارتباط با جنس مخالف

وعده ازدواج: یکی از بهانه های ارتباط بین پسران و دختران وعده ازدواج از ناحیه پسر است و معمولاً با این وعده ها پسران با دختران ارتباط پیدا می کنند. در حقیقت، دختر و پسر با طرح مسئله «ازدواج» با یکدیگر رفاقت کرده، سعی می کنند نیازهای عاطفی همدیگر را برآورده کنند، اما حقیقت امر این است که این وعده ها در حدّ خیال بافی می مانند و جامه عمل نمی پوشند؛ زیرا خانواده چنین افرادی را در حدّ لازم پخته و شایسته برای ازدواج نمی یابند، طرح مسئله "ازدواج" از سوی پسر اگر هم صورت گیرد، با مخالفت خانواده اش روبه رو می شود و حتی اگر پسر به خواستگاری دختر نیز برود، خانواده دختر چنین ازدواجی را نمی پسندند. بنابراین، وجود فکر ازدواج در بین دختران و پسران تنها نوعی ساز و کار دفاعی برای ایجاد رضایت خاطر و رهایی از اضطرابی است که در نتیجه عمل بر خلاف قواعد و هنجارهای خانواده و جامعه صورت می گیرد.

بهترین روش ایجاد ارتباط، در پرتو اصول دینی است که خانواده پسر از خانواده دختر خواستگاری کند و تحت نظارت والدین تحقیقات ادامه یابند و از خصوصیات همدیگر مطلع شوند.

"روز جوان گرامی باد"

روابط دختر و پسر

تنظیم کننده:

زینب نمدمالیانی زاده

اداره مشاوره و سلامت روان

معاونت آموزشی، تحقیقات و دانشجویی

های اجتماعی و شخصیتی دیگر تمام شده، در نتیجه، دوستی ها به پایان می رسند و حسرت از دست دادن شرافت و ارزشمندی خویش، دنیایی از تعارض را در درون دختر و پسر باقی می گذارد.

3. پناه جویی به یکدیگر: دختران و پسرانی که مورد بی محبتی در خانواده قرار می گیرند و از وضعیت روانی و اجتماعی خویش ناراضی هستند و در این زمینه، خود را سرگردان و آشفته می یابند، از طریق برقراری روابط پنهان با جنس مخالف، درصدد کسب رضایت و یا به عبارت دیگر، به دنبال یافتن شرایطی هستند که برای آن ها اطمینان خاطر و رضایتمندی بیشتری فراهم کند و پناه گاهی برای جبران کمبود محبت خود فراهم سازند.

اما اطمینان خاطری که دختران و پسران از طریق برقراری دوستی بین خود جستجو می کنند هیچ گاه حاصل نمی شود؛ زیرا این روابط پنهانی و به دور از چشم خانواده صورت می گیرد. به همین دلیل، دختر و پسر باید وقت و توان زیادی صرف کنند تا بتوانند زمینه این رابطه را فراهم کنند و تحمل ترس و اضطراب مستمری که دو طرف باید تحمل کنند تا این روابط از چشم آشنایان پنهان بماند، رضایتمندی و آرامشی را که به دنبال آن هستند خنثی خواهد کرد.

1. انگیزه جنسی: از انگیزه های دیگر ارتباط دختر و پسر بهره بری جنسی است. این پدیده در میان اقشاری از جامعه که از لحاظ رشد فکری و فرهنگی در انحطاط شدیدی به سر می برند، بیشتر دیده می شود. این افراد برای ارضای غرایز جنسی خود، همه ی ارزش های خانوادگی و فردی خود را قربانی می کنند و دست به رفتاری می زنند که برای اغلب افراد جامعه، بسیار پست تلقی می شود.

چنانچه این ارتباط های ناپسند منجر به رابطه ی جنسی بین دختر و پسر شوند مشکلات زیادی را برای دختر، که قربانی اصلی این رابطه است به دنبال می آورد. اشتغال ذهنی درباره ی این موضوع که مبدا این ارتباط برای او در آینده مشکل ساز باشد، تعادل روانی او را به نحو چشم گیری بر هم می زند و فشار روانی زیادی بر او تحمیل می کند.

چنین دخترانی در ازدواج با مشکل روبه رو می شوند و حاضر به ازدواج نیستند و زمانی که با فشار خانواده روبه رو می شوند و تن به ازدواج می دهند، همیشه نگران افشای رابطه گذشته خود هستند و از اینکه همسرشان از رابطه مخفی آن ها در گذشته آگاه شود رنج می برند.

2. تولم قدرت و جاذبه: یکی دیگر از انگیزه های دوستی با جنس مخالف این است که پسران داشتن دوست دختر را یک قدرت اجتماعی برای خود تصور می کنند و دختران نیز داشتن یک دوست پسر را یک جاذبه فردی و اجتماعی برای خود به حساب می آورند.

اما طول نمی کشد که پی خواهند برد این قدرت نمایی و جاذبه ارائه شده به قیمت از دست دادن بسیاری از جاذبه ها و قدرت